

и влѣчението къмъ юнашки подвигъ, и блѣноветъ за ясната зора на свободата. Бунтовниятъ духъ е билъ поддържанъ отъ тѣхъ, тѣ сж напомняли миналата слава и съ тѣхъ е крѣпнала вѣрата въ бждещето. Значението на бунтовната пѣсенъ изобщо въ миналото ни е огромно. Тя е затвърдявала юнашката дума и клетва, тя е една отъ най-важнитѣ духовни връзки между революционеритѣ и — можеби — най-виушительното и чисто агитационно срѣдство. Знае се и никога навѣрно не ще се забрави ясниятъ гласъ на Дякона. Литургия на бунта, тая пѣсенъ носи картинитѣ на миналото, на стария Балканъ, на хероическото самопожъртуване и прѣвръща патриотическото чувство въ нѣкакъвъ религиозенъ екстазъ.

Бунтовнитѣ пѣсни на Чинтуловъ сж отъ най-раннитѣ и най-хубавитѣ. А още по-важно е това, че тѣ — както и другитѣ негови пѣсни — и днесъ не сж изгубили своята художествена и жизнена цѣна. И докато слабиятъ интересъ къмъ Чинтуловъ като общественикъ е напълно оправданъ, забравянето му като поетъ съ нищо не може да се оправдае. Каква е цѣната на неговитѣ пѣсни по-отблизу, въ какви връзки стоятъ тѣ съ поезията ни прѣди и слѣдъ него — това ще се види по-нататкъ. Тукъ само отбѣлзвамъ значението на Чинтуловъ като поетъ, за да оправдая още въ началото появата на тази студия. Стиховетъ на Чинтуловъ събуждатъ отново интересъ къмъ неговата личность, и за тѣхъ сж необходими историческитѣ и биографични свѣдения, прѣдъ които по-ясно би изпъкналъ образътъ на първия ни поетъ.
